

Kunigas Leonas Špakevičius

(1875–1939)

Kunigas Leonas Špakevičius gimė 1875 m. lapkričio 15 d. Burgėnų kaime, Saločių valsčiuje. 1886–1892 m. mokėsi Panevėžio realinėje mokykloje, kurioje baigė penkias klases, 1893–1898 – Žemaičių kunigų seminarijoje Kaune. 1898 metų gegužės 30 dieną išventintas kunigu. 1898–1902-aisiais metais vikaravo Švč. Trejybės parapijoje Kaune, 1902–1906 m. – Dusetose, 1906–1908-aisiais – Kvėdernoje, 1908–1915 m. – Žaiginio kuratas.

1915 m. karo su vokiečiais metu sudegė Žaiginio bažnyčia, o kun. L. Špakevičių vokiečiai suėmė ir ištrėmė į koncentracijos stovyklą Vokietijoje, kur išbuvo 8 mėnesius. Grįžęs 1916 metais paskirtas Pajstrio klebonu. Per trumpą kunigavimo laiką Pajstryje didesnės veiklos neišvystė. 1918 m. skiriamas Kavarsko klebonu, o 1920 – Ukmergės dekanu. 1930 m. perkeltas į Ukmergę klebonu ir gruodžio 30 dieną pakeltas garbės kanauninku.

Atstatė Pirmojo pasaulinio karo metais sudegintą Kavarsko, paplatino Ukmergės Šv. Petro ir Povilo bažnyčią. Dirbo kultūros ir švietimo srityse, platino draudžiamąją spaudą, 1906 metais Dusetose įsteigė mergaičių mokyklą, kurią lankė 50 mergaičių. Bendradarbiavo „Šaltinyje“, „Draugijoje“, „Tėvynės sarge“ ir kituose leidiniuose.

Leonas Špakevičius mirė 1939 m. kovo 31 d. Karaliaučiuje. Palaidotas Ukmergėje Šv. Petro ir Povilo bažnyčios šventoriuje.

Kun. Leonas Špakevičius.
Apie 1900 m. iš kun. Pranciškaus
Tamulionio archyvo.

Literatūra

Lietuvių enciklopedija. Bostonas, 1964, t. 30, p. 82.